

Čo bude po Sorosovi?

Ervin Nagy

16. marca 2022 ✚ **Politika**

George Soros sa vedome pripravuje na čas, keď ho už nebude. Vo svojich deväťdesiatich rokoch sa už viackrát vyjadril, že sa cíti starý, ale že okrem svojich „filozofických“ myšlienok a peňazí chce zanechať po sebe také dedičstvo, ktoré „urobí svet lepším“. Toto vedomie pominateľnosti, s ktorým, ako priznáva, zápasil a čelil mu už v roku 1979, keď inicioval politické hnutie, bolo vždy hnacou silou jeho života.

Ako sám priznáva, jeho ambiciózne, takmer mesiášske sebavedomie, nenapraviteľný idealizmus a ateizmus ho možno poznačili viac ako väčšinu ostatných. Preto sa pustil do politickej filantropie, založil sieť nadácií a univerzitu v Budapešti. Túto považuje za klenot svojho životného diela. Je ako živá a vyvíjajúca sa modla, ku ktorej putujú mladí ľudia z celého sveta, aby sa potom vrátili do svojich mikrokomunit a ako profánni misionári šírili univerzálny ideál otvorenej spoločnosti.

Zdroj: youtube.com

Čo však bude, keď jeho už nebude?

Vedomie mesianizmu je v politike nebezpečné. Ak sa pozrieme na posledné tisícročie ľudstva (a ešte viac na 20. storočie), netreba nič dokazovať. Dejiny sa menia, ľudská prirodzenosť ostáva rovnaká, hoci aj dnes mnohí chcú meniť základné piliere našej fyzicko-duchovnej, biologicko-spoločenskej existencie a nahradiť ich umelými konštrukciami. Soros sa však cíti vyvolený nielen ako úspešný investor. Vždy chcel byť takým filozofom, ktorého hlavným cieľom je praktická aplikácia idey, alebo ako sám hovorí, vyskúšať ju metódou pokusov a omylov a potom postupne formou sebakritiky ustavične doladovať. A samozrejme aj realizovať v hmotnom svete. Túto cestu je ochotný aj finančne podporovať.

Preto, keď ho aj nebude, sieť nadácií a vzdelávacích inštitúcií angažujúcich sa v presadzovaní ideí otvorenej spoločnosti bude stále existovať. Sám totiž s náboženským zápalom verí, že ak svet okolo seba premeníme silou a namiesto národných spoločenstiev vybudujeme globálnu spoločnosť slobodných a kritických jednotlivcov, vstúpi do dejín ako človek, ktorého myšlienky zmenili starý zaostalý svet. Muž, ktorému budú stavať sochy vo väčšine metropol západnej pologule (nemáme dôvod pochybovať, že tomu tak bude!).

Rovnako George Soros v 80. rokoch 20. storočia veril, že strednú a východnú Európu treba transformovať, že treba vyhnať ducha komunizmu, že socialistické, uzavreté spoločnosti treba demontovať. Preto sa tu správal

tak, ako sa správal, čo – budme úprimní – bolo v tom čase čiastočne výhodné aj pre nás Maďarov. Odstránenie neľudskej diktatúry bolo pre vtedajšiu generáciu túžiacu po slobode rovnako dôležité ako čistý vzduch pre tých, ktorí sa dusili. Ako však Soros už v roku 1992 zdôrazňoval, táto zmena bola pre neho „nepostačujúca“, pretože demokracia nie je cieľom, ale prostriedkom k realizácii otvorenej spoločnosti. V Prahe sa po tom, čo Soros o tom prvýkrát začal otvorene hovoriť, Václav Klaus „zľakol“ ponúkanej vízie, potom ho označil za „socialistu“ a nakoniec vyhostil jeho kampus z krajiny. Klaus sa mýlil. Soros nie je socialista, ale vo všetkom ostatnom mal pravdu.

Ako Dávid proti Goliášovi bol najodvážnejší Viktor Orbán a maďarská suverenistická inteligencia, podľa ktorej cieľom v roku 1989 bolo dosiahnuť demokraciu, slobodu a nezávislosť (na čom sa Soros istý čas partnersky podieľal), a nie realizovať nový globálny ideál, ktorý chce meniť svet (v čom Soros zostal osamotený). Maďarsko (s ostatnými krajinami) chcelo demokraciu, nie vládu medzinárodnej siete.

Soros často používa Marxa ako príklad, samozrejme negatívny, ale jeho publikum i čitatelia majú vždy pocit, že mu vlastne závidí, že myšlienky „bradatého filozofa“ skutočne zmenili svet (samozrejme, nesprávnym smerom). Ale ak si dáme tú námahu a prečítame si pozorne Sorosovo „životné dielo“, budeme mať skôr pocit, že čítame Lenina. Veľa hovorí o sebe a ešte viac o tom, čo treba urobiť. A ak sme vyvolali ducha iného „filozofa“ s „kozou briadkou“, nemôžeme ignorovať podobnosť akčného plánu.

Podľa Lenina treba vybudovať medzinárodnú sieť, v ktorej bude v každej krajine živá organizácia (bolševická strana), ktorej úlohou bude revolučne (nedemokraticky) zasahovať do politiky danej krajiny a potom sa chopiť moci a presadzovať vec komunizmu – s cieľom dosiahnuť „lepší“ a rovnejší svet.

George Soros chce presne to isté. S opačným znamienkom, ale to isté. Aj keď už tu nebude. Namiesto internacionalizmu Sorosovu sieť, mimovládne organizácie miesto bolševických strán, ideu otvorenej spoločnosti namiesto komunizmu. Jedna idea, sieť, plánované spoločenské zmeny. Internacionalizmus, globálna spoločnosť. Progres. Nový typ človeka, nový svet.

Je toto všetko utópia alebo skôr antiutópia (dystópia)? Každému podľa jeho vkusu? Ide tu však o čosi viac než iba o vkus.

Keď už George Soros nebude medzi nami, jeho vplyv tu s nami zostane – bez ohľadu na náš vkus! Zostanú Sorosove nadácie bojujúce za myšlienku otvorenej spoločnosti, zostanú byrokraticky fungujúce mimovládne organizácie, zostane nepriame získavanie vplyvu a nepriame uplatňovanie moci. Rovnako ako mediálna sieť financovaná „občianskymi“ organizáciami.

A budú aj farebné revolúcie. O tom netreba pochybovať!

Otázkou je, či spoločnosť dokáže zdvihnúť rukavicu a brániť sa. Pretože Sorosova sieť sa stala nepriateľom demokracie, keďže jej „bunky“, hoci ich nikto nevolil, vedú politický boj proti zvoleným vládam, ktoré im nie sú po chuti. A pri súčasných politických a kultúrnych zmenách sa zdá, že pomaly začínajú zohrávať väčšiu úlohu než ktorákoľvek volená politická moc. Ich pole pôsobnosti sa rozširuje na také dôležité otázky, a treba byť s nimi zajedno v takých veciach, o ktorých národné parlamenty nikdy nerozhodli.

Vytvorí sa kritická masa, politický a kultúrny odpor voči šíreniu myšlienky otvorenej spoločnosti a jej propagátorom? Nastane „kultúrna kontrarevolúcia“? Pretože Sorosova sieť je nepriateľom demokracie,

rovnako ako každé medzinárodné hnutie usilujúce sa aplikovať idey s cieľom vymazať históriu a zmeniť budúcnosť.

Frontové línie sú vyznačené, boj už prebieha, ale koniec vojny je ešte ďaleko.

Preklad z blogu latoszogblog.hu

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/co-bude-po-sorosovi/>